

YARGITAY

22. HUKUK DAİRESİ

Esas No.	2014/35467
Karar No.	2016/3309
Tarihi:	10.02.2016

<u>İlgili Kanun / Madde</u>
4857 S. İşK. /18-21

- **KISMİ DAVANIN ALACAĞIN TAMAMI İÇİN ZAMAN AŞIMINI KESMEYECEĞİ**
- **KISMİ DAVADA ISLAHLA ARTTIRILAN MİKTARLAR İÇİN ZAMAN AŞIMI DEFİNDE BULUNULABİLECEĞİ**
- **ISLAH SONRASI ZAMAN AŞIMINA UĞRAYAN ALACAKLAR BELİRLENİRKEN DAVA DİLEKÇESİNDE TALEP EDİLEN TUTARLARIN ZAMAN AŞIMINA UĞRAMAYAN ALACAKLAR OLDUĞUNUN DİKKATE ALINMASININ GEREKMEŚİ**
-

ÖZETİ Uygulamada, fazlaya ilişkin hakların saklı tutulması, dava açma tekniği bakımından, tümü ihlal ya da inkâr olunan hakkın ancak bir bölümünün dava edilmesi, diğer bölümüne ait dava ve talep hakkının bazı sebeplerle geleceğe bırakılması anlamına gelir. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunca benimsenmiş ilkeye göre, kısmi davada fazlaya ilişkin hakların saklı tutulmuş olması, saklı tutulan kesim için zaman aşımını kesmez, zaman aşımı, alacağın yalnız kısmi dava konusu yapılan miktar için kesilir.

Somut olayda, davalı vekili, davacının ıslah dilekçesine karşı zaman aşımı def'inde bulunmuştur. Islah tarihine göre zaman aşımına uğrayan dava konusu alacakların belirlenmesi yönünden bilirkişi ek raporunda zamanaşımı değerlendirilmiş ancak davacı tarafından dava dilekçesindeki talep dikkate alınmadan bilirkişi tarafından alacaklar belirlenmiştir. Dava dilekçesindeki talep edilen alacak miktarlarının

zamanaşımına uğramadığı dikkate alınarak alacaklar belirlenip karar verilmesi gerekirken mahkemece yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup bozma sebebi olarak kabul edilmiştir

DAVA : Davacı, intibakın yanlış olduğunun tespitine, 14.12.2012 tarihi itibari ile 8. derecenin 22. kademesinde olduğunun tespitine, ücret, yıpranma primi, akdi ikramiye tediye alacağının tahsiline ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde taraflar avukatlarınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı vekili, davacının Köy Hizmetleri İl Müdürlüğünde belirli süreli işçi olarak çalışmaya başladığını, çalışmasının başından beri Yol İş sendikası üyesi olduğunu, Şubat 2001 tarihinden sonra kadrolu olarak çalışmasını sürdürdüğünü, 16.10.2011 tarihinde emekli olduğunu, davacının önceki çalışmaları yani üst üste yenilenen sözleşmelerle verdiği hizmetler dikkate alınmadan işe yeni girmiş gibi en düşük derece ve yanlış intibak sonucunda ücret ve diğer parasal haklarının eksik saptandığını, bu sebeplerle davacının kadrolu statüye geçirildiği Şubat 2001 tarihi itibari ile intibakındaki yanlışlığın ve tarihe kadar olan kıdemi dikkate alınarak olması gereken doğru derecesinin ve kademesiyle yevmiyesinin tespitini, yapılan ve halen sürdürülmekte olan hatalı uygulama sebebi ile geriye doğru eksik ödenen, ücret, yıpranma primi, ilave tediye ve akdi ikramiye fark alacaklarının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı vekili, davacının kurumda geçici işçi olarak işe başlayıp kısmi süreli iş sözleşmeleri ile çalıştığını, 26.10.2000 tarihli protokol gereğince daimi işçi olarak kadrosuna geçinceye kadar bir tam yıl çalışmadığını dolayısıyla idare ile Y. İş Sendikası arasında akdedilen toplu iş sözleşmesinin ilgili maddelerinde düzenlendiği şekliyle kademe ve derece yükselmesinin şartlarını sağlayamadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, yapılan yargılama sonucunda toplanan deliller ve bilirkişi raporuna dayanılarak, yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Karar taraflarca temyiz edilmiştir.

1-Davalı temyizi bakımından, Hukuk Genel Kurulunun 11.11.2015 tarihli, 2015/7-1115 esas ve 2015/2541 sayılı kararında geçici işçilikte geçen sürelerin daimi kadroya geçişte kademe ve derece intibakında dikkate alınması gerektiği kabul edildiğinden uygulama birliği, hukuki belirlilik ve öngörülebilirlik ilkeleri uyarınca davalı vekilinin yerinde bulunmayan bütün temyiz itirazlarının reddine karar verilmiştir.

2-Davacı temyizi bakımından;

Taraflar arasındaki uyuşmazlık işçilik alacaklarının zaman aşımına uğrayıp uğramadığı noktasıdır.

Zamanaşımı, alacak hakkının belli bir süre kullanılmaması yüzünden dava edilebilme niteliğinden yoksun kalmasını ifade eder. Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere zaman aşımı, alacak hakkını sona erdirmeyip sadece onu "eksik bir borç" haline dönüştürür ve "alacağın dava edilebilme özelliği"ni ortadan kaldırır.

Bu itibarla zaman aşımı savunması ileri sürüldüğünde, eğer savunma gerçekleşirse hakkın dava edilebilme niteliği ortadan kalkacağından, artık mahkemenin işin esasına girip onu incelemesi mümkün değildir.

Uygulamada, fazlaya ilişkin hakların saklı tutulması, dava açma tekniği bakımından, tümü

ihlal ya da inkâr olunan hakkın ancak bir bölümünün dava edilmesi, diğer bölümüne ait dava ve talep hakkının bazı sebeplerle geleceğe bırakılması anlamına gelir. Yargıtay Hukuk Genel Kurulunca benimsenmiş ilkeye göre, kısmi davada fazlaya ilişkin hakların saklı tutulmuş olması, saklı tutulan kesim için zaman aşımını kesmez, zaman aşımı, alacağın yalnız kısmi dava konusu yapılan miktar için kesilir.

Somut olayda, davalı vekili, davacının ıslah dilekçesine karşı zaman aşımı def'inde bulunmuştur. Islah tarihine göre zaman aşımına uğrayan dava konusu alacakların belirlenmesi yönünden bilirkişi ek raporunda zamanaşımı değerlendirilmiş ancak davacı tarafından dava dilekçesindeki talep dikkate alınmadan bilirkişi tarafından alacaklar belirlenmiştir. Dava dilekçesindeki talep edilen alacak miktarlarının zamanaşımına uğramadığı dikkate alınarak alacaklar belirlenip karar verilmesi gerekirken mahkemece yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup bozma sebebi olarak kabul edilmiştir.

3-Kabule göre kabul edilen alacak miktarı dikkate alındığında davacı lehine vekalet ücretine eksik hükmedildiği anlaşılmaktadır. Karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari ücret Tarifesinin 12. maddesine göre vekalet ücretinin değerlendirilmesi gereklidir. SONUÇ: Hükmün yukarıda açıklanan sebeplerle BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek olması halinde ilgiliye iadesine, 10.02.2016 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Davacının Köy Hizmetleri Müdürlüğünde işe başladığı tarihten kadrolu işçi statüsüne geçirildiği 2001 yılına kadar geçici işçi statüsünde çalıştırıldığı, 2001 yılında aynı yerde daimi işçi statüsüne geçirildiği, daimi işçi statüsüne alındığında geçici işçilikte geçen sürelerinin kıdem hesabında dikkate alınmadığı, çünkü 22.10.2000 tarihinde, Türk-İş Sendikası ile Hükümet arasında yapılan protokolle Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, Orman Bakanlığı, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünde belirli süreli iş sözleşmesiyle (geçici veya mevsimlik işçi pozisyonlarında) istihdam edilmiş veya 26 Ekim 2000 tarihi itibarıyla çalışanların; uzun süredir bu kurumlarda çalışmış olmaları ve iş deneyimleri dikkate alınarak 02.02.2001 tarihinden itibaren sürekli işçi kadrolarına intibak ettirilmesi öngörülmüştür. Protokolün 2. maddesinde " Söz konusu işçilerin ücret skalası 2001 yılında ve daha sonraki yıllarda yenilenecek toplu iş sözleşmelerinde genel ücret artışı dışında korunacaktır." şeklinde düzenlemeye yer verilmiştir. Hükümet ile Türk-İş Sendikası arasında imzalanan 26.10.2000 tarihli protokol uyarınca sürekli işçi kadrosuna alınmış olup sözü edilen protokole göre geçici işçilerin mevcut ücretleri üzerinden sürekli işçi kadrosuna geçirilecekleri açıkça ve özel olarak belirtilmiştir. Davacı işçi bu şartlar altında sürekli işçi kadrosuna geçirilmiş olup sürekli işçi kadrosuna geçmenin şartlarını bilerek ve bu hal üzere daimi işçi kadrosuna geçirilmiştir. Aradan on yıldan fazla süre geçtikten sonra işçinin üye olduğu sendika tarafından imzalanan protokol hükümleri göz önünde bulundurmaksızın geçici işçilikte geçen sürelerinin kıdem hesabında nazara alınarak sonuca gidilmesi yerinde değildir. Mahkemece verilen kararının bu gerekçe ile bozulması gerektiği düşüncesiyle sayın çoğunluk görüşüne katılmıyorum. 10.02.2016